

окръжията или общините да заплатят припадающия се данък, въ противен случай търга се унищожава. За това те се задължават да представят на комисията, произвеждаща търга и едно писмено задължение, че веднага след възлагането върху тях предприятието, те ще платят данъка.

Забелѣжка. Данъкът въ означени по-горе размѣръ се плаща и когато не е ставало търга, нъ за извършване предприятието се е сключил контракт по доброволно съглашение.

Чл. 9. Данъка се прѣдплаща върху цѣлата сума на прѣдприятието, безъ да се гледа колко време ще се продължава то.

Чл. 10. За прѣдприятия, на които не е опрѣдѣлена стойността въ контрактѣ, данъка се прѣсметта върху приблизителната стойност, исчислена отъ комисията произвеждаща търговетѣ.

Ако при сключването окончателните сметки се види, че сумата на прѣдприятието е уголѣмена, поради извършени добавочни работи или други причини, тогава прѣдприемача доплаща данъкъ за разликата. За тоя допълнителен данъкъ сж отговорни длъжностните лица въ случай, че при неплащането сметките не сж то задържали отъ прѣдприемача.

Чл. 11. Не се повръща данъка взетъ отъ прѣдприятието, което не е извършено по причина на унищожение контракта, ако за това е виновенъ прѣдприемача.

Чл. 12. Прѣдприемачите, които взематъ прѣдприятията не отъ държавните, окръжните или общински учрѣждения, а отъ частни лица или дружества, а така сжщо и прѣдприемачите, които взематъ прѣдприятия отъ други прѣдприемачи, които иматъ сключени контракти съ държавни, окръжни или общински учрѣждения, се облагатъ съ данъкъ споредъ разредите, които сж опрѣдѣлени специално за подобни прѣдприятия въ приложената къмъ настоящия законъ таблица (буква Б).

ГЛАВА III. Търговски занятия.

Чл. 13. Търговските занятия облагаеми съ данъкъ се дѣлятъ на: 1) търговия съ жѣстни произведения, 2) търговия съ иностранны произведения, 3) банкерска търговия, 4) търговия съ съестни и други такива прѣдмети, 5)

gouvernement, le département, ou l'arrondissement, de verser l'impôt dû; le refus entraîne l'annulation de l'adjudication; aussi sont-ils tenus de présenter à la Commission de l'adjudication un engagement écrit de payer l'impôt aussitôt après que l'entreprise leur aura été adjudgée.

Remarque. L'impôt, dans les proportions indiquées ci-dessus, est dû même lorsqu'il n'y a pas eu d'adjudication, mais un simple contrat passé à l'amiable.

Art. 9. L'impôt est payable d'avance sur le chiffre entier de l'entreprise qu'elle qu'en doive être la durée.

Art. 10. Pour les entreprises dont le montant n'est pas désigné dans le contrat, l'impôt est prélevé sur la somme approximative calculée par la commission de l'adjudication. Si après le règlement des comptes, il est constaté que le montant a dépassé les prévisions par suite de travaux supplémentaires ou pour toute autre cause, l'entrepreneur devra payer l'impôt pour la différence.

Les fonctionnaires sont responsables du non paiement de l'impôt supplémentaire exigé de l'entrepreneur, dans le cas où ils ne le lui auraient pas retenu.

Art. 11. L'impôt perçu sur l'entreprise n'est pas rendu à l'entrepreneur dans le cas où il l'abandonnerait sous prétexte de l'annulation de son contrat, quand lui seul en est responsable.

Art. 12. Les entrepreneurs auxquels est confiée une entreprise, non par l'état, mais par des particuliers ou des sociétés, et, de même, les entrepreneurs chargés d'une entreprise pour d'autres entrepreneurs ayant un contrat avec le gouvernement, les départements ou arrondissements payent l'impôt spécialement fixé pour eux (tableau B) dans la présente loi.

CHAPITRE III. Des professions commerciales.

Art. 13. Les commerces frappés d'impôt sont les suivants:

- 1o) commerce de produits indigènes,
- 2o) " " étrangers,
- 3o) opérations de banques,
- 4o) commerce de céréales.